ငါဆိုတဲ့ တေး

ဒီတေးကို ငါဟစ်
တိုင်းပြည်ကို ချစ်လို့
ဒီတေးကို ငါဆို
အမှန်တရားကို လိုလို့
ဒီတေးကို ငါဟစ်ကြွေး
လွတ်မြောက်ရေးကို မျှော်သမို့။

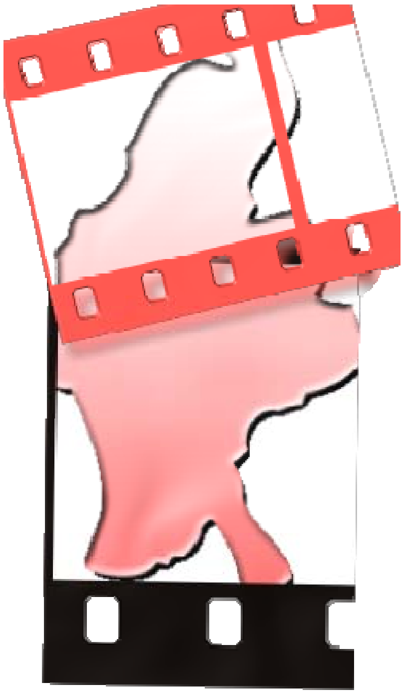

ဒီတေးကို ငါဆိုရင်း
ထောင်တွင်းမှာ အရိုက်ခံ
တောင်ယံမှာ ကျည်ဆံတိမ်း
ကျွန်းပေါ်မှာ အောင်လံလွှင့်ခဲ့။

ဒီတေးကို ဆိုရင်း
ကြက်သီး တဖြန်းဖြန်း ထဖူး
အားမာန်တွေ တက်ဖူး
မပျော်စဖူး ပျော်ဖူးသလို
မျက်ရည်တွေလည်း ကျဖူးတယ်။

ဒီတေးကို ငါ
မိဘအတွက် ဆိုတယ်
ချစ်သူအတွက် ဆိုတယ်
သူတို့အတွက် ဆိုတယ်
အားလုံးအတွက် ဆိုတယ်
ငါ့အတွက် ငါလည်း ဆိုတယ်။

အတိတ်နဲ့လည်း အတူဆိုဖူး
အနာဂါတ်နဲ့လည်း အတူဆိုဖူး
တယောက်ထဲလည်း ဆိုဖူး
တရာနဲ့လည်း ဆိုဖူး
တကမ္ဘာလုံးနဲ့ လည်း
လက်တွဲ ဆိုခဲ့တယ်။

ဒီတေးကို ငါ
ကျောင်းသားဆိုတာ ကြားရ
အလုပ်သမားဆိုတာ ကြားရ
လယ်သမားဆိုတာ ကြားရ
စစ်သားဆိုတာ ကြားရ
တပ်ဦးမှာ၊ တပ်ဖျားမှာ
တောင်ထိပ်မှာ၊ တောင်ခြေမှာ
လမ်းမမှာ၊ လမ်းကြားမှာ
လယ်ထဲမှာ၊ မီးဖိုချောင်မှာ
နေရာတကာမှာ
အော်- ဗမာပြည်ကြီး သီချင်း ဆိုနေပါကလား။

ဖိုးသံ(လူထု) (၁၅-၈-၀၉)